

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

magisterské práce pana

T o m á š e P r a j e r a

Téma: Dějiny cisterciáckého kláštera Vyšší Brod v první polovině 20. století, 118 str. vč. příloh

Pan Tomáš Prajer se zabývá dějinami cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě. Je to práce obsáhlá, svědčící o nevšední pílí a péči, kterou jí věnoval. Velmi si cením zejména zpracování dějin kláštera za druhé světové války, kdy jej nacisté zrušili. Fakta, která diplomant uvádí, vhodně doplňují dosud neúplnou a málo zpracovanou tematiku o pronásledování katolické církve nacistickým režimem a o katolickém odporu proti nacismu. Velmi působivě a poutavě je prezentována především osobnost opata Josepha Tecelína Jaksche, vězněného hitlerovským režimem. Pisatel také na příkladu křivdy, která se stala opatu Jakschovi a dalším německým řeholníkům po druhé světové válce, ukazuje odvrácenou tvář tzv. odsunu sudetských Němců, což je opět málo zpracovaná kapitola české historiografie. Cenná je také ta pasáž, kde autor popisuje politické a náboženské klima jihočeského regionu první poloviny 20. století. Práci pana Prajera hodnotím proto jednoznačně kladně.

Jako oponent bych ale vytkl následující nedostatky. Především působí poněkud nekonsistentně líčení celých dějin benediktinské řehole včetně vlastních pravidel, regulí řádu na str. 8-15. Domnívám se, že to by patřilo spíše do práce, jež se zabývá spiritualitou a nikoli dějinami jednoho konkrétního kláštera. Autor také nezachovává chronologický sled událostí: O josefinském rušení klášterů, které hrozilo i klášteru vyšebrodskému, pojednává až po událostech 19. století v životě kláštera. Dále autor zařazuje na str. 36-51 dějiny českobudějovického biskupství s pontifikáty jednotlivých biskupů až do současnosti. V zásadě nemám nic proti tomu, ale chybí mi zde vazba k vlastnímu tématu: Co to má společného s dějinami vyšebrodského kláštera? Historii biskupství by se slušelo uvést, ale s tím, jaký jednotliví biskupové, případně jiní hodnostáři, měli vztah ke klášteru, případně jestli zde neexistovaly spory kvůli exempci, běžné v jiných případech, jestli a jak často jednotliví biskupové navštěvovali klášter atd. Toto je z hlediska církevních dějin důležité. Dále bych také chtěl upozornit, že závěr práce je příliš krátký a především chybí informace autora, co svou prací zamýšlel a jaký cíl si stanovil. Jsem si vědom, že toto je in nuce obsaženo na více místech v textu, nicméně mělo by být zdůrazněno právě v závěru spisu. V seznamu literatury chybí potom rozlišení na prameny

archivní povahy a vlastní literaturu. Nerozumím také tomu, proč autor na str. 82 řadí mezi „Periodika“ monografii Jaroslava Šebka „Mezi křížem a národem“ a knihu Eduarda Wintera „Tisíc let duchovního zápasu“.

Tyto nedostatky však nejsou podle mého názoru tak závažného charakteru, aby negovaly významný přínos této magisterské práce pro historické zpracování dějin vyšebrodského kláštera, zejména potom pro období nacistické a komunistické perzekuce katolické církve. Je to práce cenná, nadto psaná živým slohem a čtivá. K obhajobě ji jednoznačně **d o p o r u č u j i .**

V Českých Budějovicích 25.5.2007

PhDr. Radomír Malý,
katedra církevních dějin a patristiky
TF JU